

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky **M. H.**, proti odpůrci **Státní volební komisi**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o návrhu „na zpochybnění regulérnosti voleb do Parlamentu České republiky ve dnech 2. - 3. června 2006“,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka podala ve lhůtě stanovené v § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále jen „zákon č. 247/1995 Sb.“) návrh, aby byla zpochybněna regulérnost shora uvedených voleb. Návrh odůvodnila tím, že v období volbám přecházejícím nebyly důsledně uplatňovány principy demokracie, ve společnosti zůstaly činné komunisty vytvořené struktury. Podle názoru navrhovatelky rozbor zkušeností a vědomostí z pohledu historie i z aspektů současnosti svědčí pro rozhodnutí, aby úkolem nápravy společnosti byla po celospolečenské diskusi pověřena Česká strana sociálně demokratická. Navrhovatelka rovněž odkázala na svá podání z let 1990 – 2002, týkající se komunálních voleb v R. a požadavků na vládu ČR.

Odpůrce ve svém vyjádření poukázal zejména na § 87 zákona č. 247/1995 Sb., podle něhož lze po všeobecných volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR podat návrh na neplatnost volby kandidáta, nikoliv na regulérnost voleb. Proto namítá nepřipustnost této volební stížnosti.

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s. ř. s.), za podmínek stanovených zvláštními zákony, se může, kromě jiných, domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta též občan. Zákon č. 247/1995 Sb. upravuje podmínky, za kterých se mohou navrhovatelé (subjekty v příslušných ustanoveních blíže specifikované) domáhat soudní ochrany. V případě voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jde o § 87 odst. 1 tohoto zákona, podle něhož se může podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu (s. ř. s.) každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Podle 5. odstavce téhož ustanovení může návrh

na neplatnost volby kandidáta podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Pro toto řízení je příslušný Nejvyšší správní soud.

Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje a musí být podepsáno a datováno. Nejvyšší správní soud v souvislosti s projednávaným návrhem zdůrazňuje především slova „co navrhuje“. Tato slova znamenají, že navrhovatel je povinen v návrhu mj. uvést, čeho se svým návrhem domáhá, jak má soud rozhodnout o jeho návrhu (tj. uvést tzv. petit). Soud není oprávněn rozhodnout o něčem jiném, než čeho se navrhovatel domáhá. Navíc je nutno uvést, že volební soudnictví má svá specifika, která umožňují soudu rozhodnout jen o takovém návrhu, který připouští zákon. Tímto zákonem je jednak již zmíněný soudní řád správní a dále zákon č. 247/1995 Sb.

V projednávané věci se navrhovatelka domáhá toho, aby Nejvyšší správní soud zpochybnil regulérnost voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, konaných dne 2. a 3. 6. 2006; přitom nekonkretizuje, v čem spatřuje důvody neregulérnosti voleb, pouze obecně poukazuje na společenské poměry v České republice. Z citované právní úpravy je patrné, že tento požadavek soudního přezkumu se nepřipouští. V úvahu by přicházela pouze neplatnost volby kandidáta podle § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., nicméně takový požadavek z obsahu návrhu navrhovatelky nelze dovést.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřijatelný. I když uvedený zákon výslovně neuvádí, že by byl nepřijatelný požadavek navrhovatelky na zpochybnění regulérnosti voleb, lze nepřijatelnost návrhu, na zahájení řízení, a tedy důvod jeho odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. vyvodit pomocí argumentu „*a contrario*“ z výše citovaných ustanovení, která uvádějí, čeho se může návrh určitého druhu týkat, tedy co může být předmětem řízení. O takový případ jde i v projednávané věci, a proto soudu nezbylo, než navrhovatelčin požadavek jako nepřijatelný odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu